

P o s u d e k

konzultanta na rigorózní práci **Mgr. Jindřicha Vodičky** napsanou na téma „Peněžité zadostiučinění jako právní prostředek ochrany osobnosti v českém a slovenském právu“ (stran 107; připojen seznam použité literatury české a slovenské, jakož i judikatury; závěrečné resumé je v anglickém jazyce)

Předložená rigorózní práce je – kromě úvodu a závěru – rozdělena celkově do sedmi poměrně velkých kapitol.

Na rigorózní práci oceňuji v první řadě to, že si rigorózník ze široké problematiky ochrany osobnosti zvolil pouze jednu její část, a sice aktuální problematiku peněžitého zadostiučinění. Tím si nepochybně ztížil jako rigorózník své postavení. Dlužno však uvést, že se rigorózník zhostil tohoto ztíženého úkolu se znalostí věci. Téma zpracoval se všemi spornými otázkami, které se v teorii i praxi vyskytují.

Druhým pozitivním rysem předložené rigorózní práce je, že zvolenou problematiku peněžitého zadostiučinění rigorózník zkoumá komparativně z hlediska nejen platné české právní úpravy, nýbrž i právní úpravy slovenské. Je zajímavé, že i když, jak známo, byl původní legislativní i doktrinální základ právní úpravy tohoto institutu stejný, postupem doby se v některých směrech doktrína i soudní praxe obou států od sebe odchýlily.

V jednotlivostech k předložené rigorózní práci uvádím :

Kapitolu druhou – ne však příliš rozsáhlou - ve které rigorózník pojednává obecně o občanskoprávní úpravě a ochraně osobnosti fyzické osoby považuji vzdor malému rozsahu celkem za zbytečnou. V této části práce se také nejvíce projevuje zřetelný vliv odborné literatury.

Naproti tomu ostatní kapitoly práce týkající se již speciálně institutu peněžitého zadostiučinění jako jednoho ze současných nejvýznamnějších občanskoprávních prostředků ochrany osobnostních práv, svědčí o tom, že rigorózník ovládl na velmi dobré úrovni a přemýšlivě pozitivněprávní

úpravu obecnou i zvláštní, že osvědčil velmi solidní přehled po odborné literatuře, stejně jako i po judikatuře obecných soudů i Ústavního soudu České republiky. Rigorózanť v souladu se současnými trendy moderního českého, zejména však evropského, práva podtrhuje význam nápravy nemajetkové újmy.

Z řešených speciálních otázek považuji za pozitiva práce celkem zasvěcený přístup rigorózanta k řešení v teorii i praxi diskutovaného vzájemného vztahu § 444 odst. 3 OZ a § 13 odst. 2 až 3 OZ, právě tak jako možnost promlčení práva na peněžité zadostiučinění.

Právě v této souvislosti oceňuji rigorózanťovo důkladné srovnávání těchto otázek z hlediska jak úpravy a praxe slovenské na straně jedné, tak úpravy a praxe české na straně druhé (srov. zejména zajímavé úvahy rigorózanta týkající se zkoumané problematiky z hlediska Ústavy Slovenské republiky, jakož i praxe Ústavního soudu Slovenské republiky.

Přesvědčivá je argumentace rigorózanta, kterou se po předestření různých výkladových přístupů přimlouvá za řešení, podle kterého i právo na peněžité zadostiučinění podléhá promlčení.

V této souvislosti bude na rigorózanťovi, aby při ústní obhajobě své práce blíže zargumentoval širší otázku možnosti úspěšné námitky promlčení uplatňované u práva na peněžité zadostiučinění s poukazem na dobré mravy (§ 3 odst. 1 ObčZ).

Po systematické stránce je rigorózní práce o peněžitém zadostiučinění velmi přehledně a tím pro čtenáře srozumitelně členěna.

Rovněž po jazykové a stylistické stránce jsou závěry učiněné rigorózanťem jasně formulované, takže nevyvolávají pochybnosti o tom, k jakým z nich rigorózanť ve své práci dospívá.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.